

високопрѣосвещения Иларионъ на пуста Цариградъ и тръгна, прѣзъ Варна, за новото си седалище В. Търново. На 13 с. м. тържествено посрѣщнатъ отъ народа, за който той толкова страда, благополучно пристигна въ старопрѣстолния градъ В. Търново, който, отъ падането на България подъ турското робство, не бѣ виждалъ такова народно, чисто българско, тържество.

Слѣдъ като обиколи всички български градове и по-големъ села въ епархията си, високопрѣосвещения Иларионъ за великденъ на 1873 година, слѣдъ 17-годишно отсъствие, се завърна въ родния си градъ Елена, за да прѣкара празниците и да си поотпочине и поотдъхне между роднинитѣ и съгражданитѣ си, отъ трудове, борби и страдания.

Богослужението въ сѣбота срещу Възкресение Христово при църквата „Успѣние Прѣсветля Богородици“ не се започваше. Митрополитътъ влѣзе въ олтаря и запита свещеницитѣ защо не започватъ.

—Защото чорбаджитѣ му отго-